

anerkende den Betragtning, jeg synes ikke, der er nogen Uærlighed i det Standpunkt, at den eneste Form, hvorunder Industrien paa det Tidspunkt kunde vente at faa en Hensyntagen til dens paa Grund af Tidsforholdene vanskelige Stilling, var Værditoldens Form. Det er der ikke noget uærligt i. Det er den rene og skære Sandhed, og det har Erfaringen ogsaa vist, og det fremhævede jeg ogsaa. Regeringen kunde lade Industrien faa en midlertidig Hjælp, der faktisk paa adskillige Punkter stillede den bedre med Hensyn til Beskyttelse, end Toldlovens Vægttoldsatser af 1908 gjorde, men kun midlertidigt, kun paa det Vilkaar, at naar Priserne gik ned, vilde denne midlertidige Beskyttelse ogsaa gaa ned og til sidst forsvinde, og vi vilde muligvis saa naa det, der var Formaalet med det hele, naa til et Punkt, der laa lavere i Toldbeskyttelse end 1908's Vægttoldsatser. Det var ganske ærligt, og vi sagde det ganske lige ud, og jeg mener, det var uklogt, at Industrien ikke forstod det. — For øvrigt vil jeg ikke mene, at der er nogen Modsætning mellem politisk Kløgt og Ærlighed, jeg tror altid, de bør gaa Haand i Haand, og jeg tror, at hvis man mener, der er Modsætning mellem politisk Kløgt og Ærlighed, er det ikke vel betænkt.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Det ærede Medlem Hr. Drachmann kom ind paa det, jeg havde udtalt med Hensyn til Manufakturhandlerbladet, og sagde, at til Trods for den paagældende Udtalelse i Manufakturhandlerbladet var det netop fra Manufakturhandler Side, at Modstanden mod Værditold var stærkest. Det er rigtigt. Det var netop derfor, jeg fremhævede det som et glædeligt Tegn, at til Trods for, at det er fra den Side, vi har den stærkeste Modstand, gav deres Blad i Virkeligheden op i Modstanden mod Værditold.

Maa jeg i øvrigt til det Eksempel, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremdrog, sige, at Udtalelsen fra Højres Repræsentantskabsmøde i 1920 er et bedre Vidnesbyrd om, at der i Virkeligheden ikke var uovervindelige Vanskeligheder paa det Punkt.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard skal jeg sige, at det nytter ikke noget at forsøge at hævde, at det var, fordi han havde faaet en Underhaandshenvendelse om, at der førtes andre Forhandlinger, at der ikke skulde indgives Ændringsforslag. Jeg erin-

drer at have staaet overfor den Paastand før, heldigvis paa et saa tidligt Tidspunkt, at jeg i selve den afgivne Betænkning kunde dokumentere, hvorledes Datoerne var. Som jeg sagde før: Jeg indkaldte de successivt følgende Ændringsforslag den 12. Januar, jeg indkaldte dem alle sammen den 22. Februar til Aflevering inden 4. Marts, og den Henvendelse, det ærede Medlem taler om, at det blev stillet i Bero, var af 27. April, det findes i Beretningen, altsaa det ærede Medlem kan ingenlunde sige, at det var paa Foranledning fra vor Side. Ændringsforslag ikke kom, det var netop, da vi havde ventet i Maanedsviis, uden at der kom Antydning af Ændringsforslag, at der paa Foranledning fra anden Side blev optaget de Forhandlinger, det ærede Medlem hentydede til, men det kan ikke tjene til Undskyldning for det ærede Medlems og hans Partis Unladden af at fremkomme med Ændringsforslag, hvis de i det hele taget mente noget med Forhandlingerne og med mulige Ændringer i Toldlovforslaget.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Jeg vil gerne overfor det ærede Medlem Hr. Borgbjerg forvare mig mod, at jeg skulde beskyldes Toldlovforslaget af 1921 for ikke at være ærligt; jeg tror, det var særdeles ærligt, men Forholdene har nu en Gang vist, at den Ærlighed, der laa bag, blev ikke stærk, naar den blev omsat i Virkelighed, nemlig i Værditoldens Praktisering i det virkelige Liv. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte overfor Industriens Standpunkt, at Værditold var den eneste Form, hvorunder man den Gang vilde yde Industrien en vis Støtte. Saa synes jeg, det er ærligt, naar Industrien alligevel siger: Nej, saa foretrækker vi at blive staaende ved det gamle, fordi vi betragter det Grundlag, man vil byde os, som usundt. Og hvis man fra anden Side maa erkende — og det maa man ganske sikkert —, at Værditolden i Øjeblikket — jeg præciserer meget nøje i Øjeblikket —, saaledes som Forholdene laa, ikke var heldig, havde det da ikke været mere ærligt, hvis man fra den Side, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Side, havde sagt: Vel, saa vil vi paa et andet Grundlag forsøge at give eder det samme, som vort Hjerter tørster efter at give jer paa dette ærlige Grundlag, paa Værditoldens Grundlag. Thi netop da man stod overfor Valutasituationen, saaledes som den meget hurtigt udviklede sig,